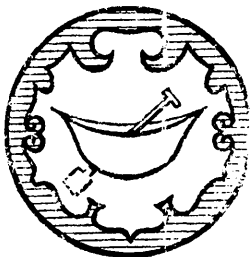

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9-12 wp.
Redakcja od godz. 1-2 po południu.

Przebieg: Kwartalnie . Mk. 300.--
Miesięcznie . " 100.--

Ogłoszenie: Wiersz nonpareiowy (cztery
szpalty na stronie) Mk. 20.—Przed tekstem
Mk. 50.— za wiersz (dwie szpalty na
stronie). Drobne 5 marek za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie mk. 50.—

Cena egzemplarza 30 Marek

Nr 6. (122.)

Łódź, wtorek 7 lutego 1922 r.

Rok IV.

Kolonja lecznicza dla dzieci zółzowatych w Busku.

(Dokończenie).

Przy tej okazji warto zaznaczyć, że w ciągu ostatnich kilku lat, z inicjatywy Magistratu powstała w Łodzi sekcja do walki z gruźlicą, która zajmuje się leczeniem i wydawaniem bezpłatnych lekarstw biednym dzieciom, rozdawnictwem żywności i tranu, wysyłaniem chorej dźiatwy do zdrojowisk (do Buska) i t. d. Zorganizowano również sanatorium w Chojnach na 90 dziei, a nadto Magistrat abonuje w szpitalu Anny-Marji 100 łózek oraz założył 4 ambulatorja dzieięce. Również istnieją stałe półkolonie letnie, urządzone staraniem wydziału oświaty i kultury.

Kto patrzył na dziei, dotknięte t. zw. skrofulicznymi cierpieniami i schorzeniami, kto potrafił wczuć się w ich cierpienia i pojmuje groźne niebezpieczeństwo, ten zrozumie, jak palącym zagadnieniem jest sprawa opieki nad dziećmi, dotkniętymi tą chorobą.

Wobec takiego stanu: rzeczy, konieczność wynalezienia odpowiednich fundusów, jest tak oczywista, że nie powinna podlegać dyskusji.

Spółczeństwo, uświadomiwszy sobie groźbę sytuacji, zdobędzie się niezawodnie na hojne ofiary — w dobrze zrozumianym interesie własnym.

Nasuwa się pytanie, czy zdroj w Busku nadaje się do leczenia skrofulozy?

Na podstawie gruntownie przeprowadzonych badań, okazało się, że zdroj buski odpowiada pod każdym względem zamierzonemu celowi. Również efektownie i bogato urządony park zakładowy ożywia w wysokim stopniu najbliższą — naogół monotonna — okolicę Buska.

Z kolei naszkicujemy w ogólnych rysach rozmaite etapy realizacji idei kolonji leczniczej w Busku.

Dopiero w dn. 8-go października 1919 r. udało się uskutecznić zalegalizowanie i zarejestrowanie „Komitetu budowy kolonji im. rektora d-ra med. Józefa Brudzińskiego dla dziei zółzowatych przy zdroju mineralnym

w Busku*. De facto komitet ten istniał już od połowy marca 1919 r. Z chwilą dopiero zarejestrowania, komitet budowy kolonji stał się prawomocnym posiadaczem 10-o morgowego obszaru ziemi na wzgórzu za Buskiem, z którego rozciąga się rozległy widok na okolicę i miasteczko od strony północnej, zaś od strony południa rozległe Powiśle, z zarysowującymi się w dni pogodne wyraziście Karpatami. Posiadłość cała całkowicie jest otoczona drutem kolczastym, ofiarowanym w ilości 14 kilometrów przez D. O. G. w Kielcach. Komitet, z chwilą całkowitego wykończenia kolonji, będzie miał na względzie przedewszystkiem dzieci inwalidów.

W uruchomionej w lecie 1919 r. cegielni wypalono około 180 tysięcy sztuk cegły. Wogóle z cegielni tej, komitet budowy kolonji będzie miał nieocenione korzyści w postaci dachówki, rurki i t. p. Komitet jest również w posiadaniu znacznej ilości drzewa budulcowego, kamienia budulcowego już łamanego, baraków, koni, dużej ilości gliny, wapna i t. d., i t. d.

Niezbędne środki czerpie komitet budowy kolonji z zasiłków rządu i ofiarności społeczeństwa. W ciągu jednego roku kapitał kolonji, wynoszący 60310.— koron wzrósł (od r. 1918 do 1919 r.) dzięki dalszym ofiarom i milionowej subwencji rządu do miliona parukroć tysięcy koron.

W r. 1920/21 komitet przystąpił do budowy pawilonu małego, składającego się z 9 ubikacji parterowych, oraz 4 na poddaszu.

Program komitetu na najbliższą przyszłość przedstawia się następująco:

1) postawienie pawilonu głównego pod dach; 2) wybudowanie studni z popędem motorycznym; 3) przeprowadzenie niezbędnej kanalizacji 4) wykończenie budynku głównego, 5) postawienie budynku gospodarczego, domu lekarza, kaplicy oraz przeprowadzenie instalacji ogrzewania, światła i t. d., i t. d.

Po wykończeniu tych wszystkich, niezbędnych urządzeń, zgodnie z uchwałą sejmu, przejęłoby państwo pieczę nad zakładem.

Już w czerwcu 1921 r. uruchomiono pierwszy sezon, który trwał do końca sierpnia. Leczyło się 260 dzieci, przeważnie z większych miast Polski (Zagłębia Dąbrowskiego, Częstochowy, Łodzi, Warszawy i innych). Dowodem wielkiej pożyteczności kolonji jest fakt, że odsetek wyleczonych dzieci wyniósł 86,6 proc.!

Niewątpliwie miasta nasze, będące głównym siedliskiem chorób gruźliczych, nie mogąc przy obecnym stanie finansowym prowadzić samodzielnej akcji w tym kierunku na większą skalę, nie odmówią czynnego poparcia tej tak pożytecznej instytucji. Wychodząc z tego założenia, przewodniczący komitetu dr. Sz. Starkiewicz zwrócił się do Magistratu m. Łodzi o udział w budowie wspomnianej kolonji. Jest rzeczą niewątpliwą, że miasto nasze przy poparciu prezydenta Rzewskiego i ławników dr. Kopcińskiego i dr. Joela, żywo interesujących się tą sprawą, nie odmówi komitetowi wydatnej pomocy.

A dzięki dobroczynnej działalności kolonji buskiej, skrofuliczny materjał dziecięcy — tak niestety liczny — stanowiący awangardę gruźlicy, dać może społeczeństwu obywateli zdrowych, dzielnych i zdolnych zarówno do obrony kraju, jak i dalszej jego odbudowy.

EDWARD ROSSET.**Ze statystyki miasta Łodzi w trzyleciu 1918—20.****Ruch telefoniczny międzymiastowy w Łodzi w latach 1919—20.**

Dat o międzymiastowym ruchu telefonicznym w Łodzi w pierwszej połowie 1919 roku nie posiadamy.

W drugim półroczu wymienionego roku liczba rozmów międzymiastowych, prowadzonych z Łodzi i tu zamówionych, wynosiła ogółem 46.092, w tem 11.825 pilnych i 34.267 zwykłych.

Rozmowy pilne stanowią 25,7% ogólnej liczby rozmów, rozmowy zwykłe—74,3%.

Ogólna liczba awiz telefonicznych, przez posłańców w miastach, dokąd je kierowano, doręczanych, wynosiła w omawianem półroczu 7.450. Jest ona z górą sześć razy niższa od liczby rozmów telefonicznych, z Łodzi w tym samym czasokresie prowadzonych.

Na poszczególne miesiące półrocza, o którym mowa, przypadają liczby następujące:

MIESIĄC		Liczba rozmów			Liczba awiz telefonicznych	Na 1000 mieszkańc. przypada	
		ogółem	pilnych	zwykłych		rozmów	awiz
Rok 1919	Cale półrocze	46.092	11 825	34.267	7.450	106,3	17,1
	Lipiec . . .	5.827	703	5.124	477	13,4	1,1
	Sierpień . .	6.637	707	5.930	1.049	15,3	2,4
	Wrzesień . .	7.547	1.506	6.041	1.342	17,4	3,0
	Październik .	8.668	2.438	6.230	1.579	19,9	3,6
	Listopad . .	7.856	2.866	4.990	1.558	18,1	3,5
	Grudzień . .	9.557	3.605	5.952	1.445	22,0	3,3

Przeciętnie miesięcznie prowadzono 7 682 rozmowy międzymiastowe, w tej liczbie 1.971 rozmów pilnych i 5.711 zwykłych, nadawano zaś awiz — 1.241. Na 1000 mieszkańców przypada średnio 17,7 rozmów i 2,8 awiz miesięcznie.

W roku 1920 liczba międzymiastowych rozmów telefonicznych wynosiła ogółem 121.992. Z tej liczby na rozmowy pilne przypada — 41.554, na zwykłe — 80.438. Rozmowy pilne stanowią 34% ogólnej liczby rozmów, rozmowy zwykłe — 66%.

Rozmów, wolnych od opłaty, prowadzono 5.464, za opłatą—116.528. Rozmowy wolne od opłaty, stanowią 4,5% ogólnej liczby rozmów, rozmowy opłacone — 95,5%.

Ogólna liczba awiz telefonicznych wynosiła w 1920 roku 9.820.

Daty o międzymiastowym ruchu telefonicznym w Łodzi w poszczególnych miesiącach 1920 roku zawiera poniższa tablica.

MIESIĄC	L I C Z B A R O Z M Ó W					Liczba awiz telefoniczn.	Na 1.000 mieszkańców przypada		
	Ogółem	między temi		między temi			rozmów	awiz	
		pilnych	zwykłych	wolnych od opłaty	za opłatą				
Cały rok	121.992	41.554	80.438	5.464	116.528	9.820	281,8	22,6	
Rok 1920	Styczeń . . .	10.146	4.614	5.532	571	9.575	1.656	23,4	3,8
	Luty . . .	9.645	4.541	5.104	540	9.105	1.297	22,2	2,9
	Marzec . . .	11.942	5.964	5.978	541	11.401	1.438	27,5	3,3
	Kwiecień . . .	10.764	4.523	6.241	466	10.298	938	24,8	2,1
	Maj . . .	9.841	3.669	6.172	389	9.452	603	22,7	1,3
	Czerwiec . . .	9.064	2.414	6.650	419	8.645	672	20,9	1,5
	Lipiec . . .	10.535	2.346	8.189	478	10.057	728	24,3	1,6
	Sierpień . . .	5.975	269	5.706	486	5.489	75	13,8	0,1
	Wrzesień . . .	8.920	1.311	7.609	361	8.559	338	20,6	0,7
	Październik . . .	11.721	3.361	8.360	432	11.289	704	27,0	1,6
	Listopad . . .	12.342	4.601	7.741	394	11.248	748	28,5	1,7
	Grudzień . . .	11.097	3.941	7.156	387	10.710	623	25,6	1,4

Przeciętnie miesięcznie prowadzono w Łodzi w 1920 roku 10.166 telefonicznych, z tej liczby zaś 3.463 pilne i 6.703 zwykłe, 455 wolnych od opłaty z 9.711 za opłatą. Przeciętna miesięczna liczba nadanych awiz telefonicznych wynosi 819.

Na 1.000 mieszkańców przypada średnio 23,5 rozmów i 1,9 awiz miesięcznie.

Ruch telefoniczny międzymiastowy w poszczególnych półroczach omawianego czasokresu uwidoczni poniższe zestawienie.

Półrocze	L I C Z B A R O Z M Ó W						Liczba awiz telefonicznych	stosunek procentowy	Na 1 000 mieszkańców przypada	
	Ogółem	stosunek procentowy	między temi						rozmów	awiz
			pilnych	stosunek procent.	zwykłych	stosunek procent.				
Wszystkie 3 półrocza	168.084	100%	53.379	100%	114.705	100%	17.270	100%	388,1	39,7
II pół. 1919 r.	46.092	27,4%	11.825	22,2%	34.267	29,9%	7.450	43,1%	106,3	17,1
I „ 1920 „	61.402	36,5%	25.725	48,2%	35.677	31,1%	6.604	38,3%	141,7	15,2
II „ 1920 „	60.590	36,1%	15.829	29,6%	44.761	39,0%	3.216	18,6%	140,1	7,4

Z przytoczonego zestawienia widać, że ruch awiz, które są skomplikowanym środkiem komunikacyjnym, słabnie, natomiast ruch rozmów międzymiastowych wzrasta się. Tak więc na 100 awiz, wysłanych w drugim półroczu 1919 roku, przypada w pierwszym półroczu 1920 roku 88,6, w drugim 43,1, a na 100 rozmów międzymiastowych, prowadzonych w drugim półroczu 1919 roku, przypada w pierwszym półroczu 1920 roku 133,2, w drugim 181,4.

Rok	Rozmowy międzymiastowe						Awiza telefoniczne		Na 1.000 mieszkańców. przypadku	
	Ogólna liczba	Stosunek procent.	m i ę d z y t e m i				Ogólna liczba	stosunek procent.	roz-mów	awiz
			pilnych	stosu-nek procent-owy	zwykłych	stosu-nek procent.				
Całe państwo	6.593.549	100%	501,511	100%	6,092,038	100%	179.763	100%	259,5	7,1
Łódź	121.992	1,8 "	41,554	8,2 "	80,438	1,3 "	9.820	5,4 "	281,8	22,6

Liczba rozmów międzymiastowych w Łodzi w roku 1920 stanowi 7.9% ogólnej liczby rozmów międzymiastowych w okręgu dyrekcyjnym Warszawa, w którego skład Łódź wchodzi, liczba zaś awiz, w Łodzi nadanych, stanowi w omawianym roku 7,2% ogółu awiz, nadanych w wymienionym okręgu dyrekcyjnym.

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Urzędu Stanu Cywilnego za miesiąc grudzień 1921 roku.

Działalność Urzędu Stanu Cywilnego w miesiącu grudniu 1921 roku, przedstawia się jak następuje:

Tablica I.

Zgłoszenia nowonarodzonych oraz tych, którzy nie posiadali jeszcze świadectwa urodzenia.

Termin	do 8 dni		do 101.		do 201.		powyżej 20 lat
	do roku	do 5 i.	do 151	do 201.	do 201.	do 201.	
Płeć	m. z.	m. z.	m. z.	m. z.	m. z.	m. z.	m. z.
Adwentyst.		1					
Baptystów		1	4				
Żydów	35	9	93	69	10	11	26
			27	24	16		
							11
							12

adwentystów 1.

Ogółem urodzeń: baptystów 5.

żydów 383.

Uwaga: Na ogólną liczbę dzieci, zarejestrowanych w terminie 8 dniowym, (art. 95 K. C. P.) było 8 dzieci martwourodzonych płci męskiej i 5 — płci żeńskiej.

W miesiącu sprawozdawczym wciągnięto do tutejszych rejestrów zgonów: 182 zgony żydów, w tem 24 — dzieci w wieku do 1 roku. Sporządzono 134 akty ślubów, w tem 1 — baptystów, przyczem zalegalizowano związki małżeńskie, zawarte podług rytuału żydowskiego przed kilku lub kilkunastu laty (p. t. II):

Tablica II.

Zgłoszenia ślubów.

W dniu dokonania obrzędu religijnego	na il dzień	do roku	do 5 l.	do 10 l.	do 15 l.	do 20 l.
1	3	115	5	4	4	2

Uprawniono 36 dzieci, zrodzonych przed sporządzeniem przez rodziców aktów ślubu, skutek czego zabezpieczono tym dzieciom, na zasadzie paragrafu 291 K. C. P., prawa majątkowe i osobiste dzieci ślubnych.

W myśl art. 54 K. C. P. sporządzono 50 aktów znania. Poświadczono 160 zapowiedzi ślubu. Wydano z archiwum wyciągów:

pełnych 499
skróków 818

„ do celów szkonych 5

Ogółem 1322

Na mocy reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych sprostowano 4 akty urodzenia (zmiany nazwisk),

o czym zgodnie z paragr. 85 K. C. P. uczyniono adnotacje na odpowiednich aktach, a odpisy przesłano do archiwum hipotecznego, celem wciągnięcia ich do duplikatów. Wypełniono 12 kwestionariuszy sądowych, sporządzono i przesłano tygodniowe wykazy statystyczne do miejskiego Urzędu Statystycznego, oraz załatwiono korespondencję z gminami politycznymi i władzami w 97 sprawach.

Kasa w miesiącu sprawozdawczym wykazuje wpływów:

Mk. 697,655.—

przyczem po wylegitymowaniu się z pobierania zapomóg z miejskich instytucji Opieki Społecznej, zwolniono z opłat 28 osób.

Wobec wzrastających wciąż wydatków administracyjnych, Urząd zwrócił się do Magistratu z wnioskiem o podwyższenie z dniem 1 stycznia 1922 r. taryfy opłat, a mianowicie:

za rejestrację urodzenia .	Mk. 400.—
„ „ zgonu .	„ 300.—
„ „ ślubu .	„ 600.—
„ akt znania .	„ 1200.—
„ pełny wyciąg urodzenia i zgonu .	„ 600.—
„ pełny wyciąg ślubu .	„ 700.—
„ skrót .	„ 300.—
„ „ do celów szkoln. .	„ 50.—
„ poświadczenie zapowiedzi ślubu .	„ 300.—
„ udzielenie informacji wymagających poszukiwań archiwaln. .	„ 200.—
„ przekład .	„ 700.—
„ wydanie zaświadczenia o złożeniu dokumentów ślubn. .	„ 300.—

W miesiącu sprawozdawczym zakończono rejestry: ślubów, urodzeń i zgonów za 1921 r., oraz zaopatrzone je protokołami.

Przewodniczący Wydziału
Prezydent (—) Rzewski.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej za czas od dnia 1-go października do dnia 31-go grudnia 1921 r.

Osobisty skład W. Z. P.

Członkowie Wydziału Zdrowotności Publicznej: Aleksander Joel — przewodniczący wydziału. Członkowie: Prezydent A. Rzewski, ławnik Kopciński, radni: Ch. I. Berman, M. Helman, E. Łętowska, S. Pluciennik, S. Rapalski, Pastor Gerhardt, Dr. Rozenblat, obyw.: Dr. Goldman, Dr. Skalski, Dr. Skusiewicz, Dr. Sterling, Dr. Tochterman, Dr. Tomaszewski, Dr. Gundlach, Dr. Mittelstaedt, Dr. Jakób Kon, Łopatka.

W październiku 1921 r. Dr. Henryk Kluszyński, naczelnny lekarz Kasy Chorych, został dokooptowany do Komisji Lekarskiej i Delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej.

Komisje.

Funkcjonowały 3 Komisje: a) Gospodarcza, b) Lekarska, c) Podkomisja lekarzy sanitarnych. W osobistym składzie Komisji zmian nie zaszło.

Stan zdrowotności miasta.

W IV-tym kwartale 1921 r. dominujące miejsce wśród chorób zakaźnych zajmuje dur brzuszny, który wystąpił w Łodzi jako groźna epidemia pod względem natężenia swego nie mająca równoważnika w latach poprzednich.

Dział Sanitarny przy Wydziale Zdrowotności posiada następujące dane statystyczne: w październiku zachorowań było 325, w listopadzie 142, w grudniu 67. Razem 537.

Musimy jednakowoż i tutaj, jak w sprawozdaniach poprzednich, zaznaczyć, iż liczby te nie są bynajmniej zgodne z rzeczywistością: wskutek opieszałości niektórych lekarzy i felczerów liczba podana powyżej bez przesady podniesioną być może do 800 zachorowań, jeśli nie więcej.

Nasilenie epidemii było tak groźne, iż zniewoliło Wydział Zarowot-

ności i Komisariat Rządu wraz z Wojewódzkim Urzędem Zdrowia do akcji wyteżonej, rezultatem której było powiększenie liczby łóżek szpitalu na Radogoszczu, wydanie specjalnych przepisów przez Komisariat Rządu, rozplakatowanych na ulicach miasta i grożących surowymi karami za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych i wreszcie, badanie wody studziennej w studniach domów, w których zaszły przynajmniej 2 przypadki tyfusu brzuszego i w razie skonstatowania w wodzie studziennej bakterji gnilnych lub laseczników okrzężnicy — zamykanie studzien przez organa policyjne.

Działność energiczna Działu Sanitarnego miała wynika dodatni, gdyż już w grudniu 1921 r. ilość zachorowań zmniejszyła się prawie sześciokrotnie.

Śmiertelność wyniosła 110, czyli około 25%. Jest to procent śmiertelności, jakiego w latach ubiegłych nie notowano. Bardzo wiele przypadków komplikowanych było przedziurawieniem kiszek i śmiertelnymi, co zatem idzie, krwotokami.

Z innych chorób zakaźnych na czoło wybija się tyfus plamisty i płonica.

Zasłabnięć na dur plamisty było 54, z tego zejść śmiertelnych 2. Są to dotąd zachorowania tubylczej ludności, nie mającej kontaktu z przyjezdnymi z Rosji.

Na płonice zapadło 122 dzieci (skonów 16).

Wobec energicznych zarządzeń ze strony Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia dochodzimy nareszcie do normalniejszej statystyki zachorowań na gorączkę pologową. Do przeszłości należą otrzymywane stale przez Wydział Zdrowotności Publicznej dane w ilości 1—2 zachorowań kwartalnie.

Za ubiegły kwartał jesteśmy w posiadaniu już 33 przypadków (8 skonów). Życzyć by należało, aby ta przerażająca cyfra (daleka jeszcze do prawdy) w Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwie zachodniem i kultural-

nem w najbliższej przyszłości zesza do zera.

Wybudowanie z inicjatywy Komisji Lekarskiej wzorowej kliniki położniczej, co ma wkrótce nastąpić, niewątpliwie dezcyderatom tym za doścużyni.

Wreszcie dla całokształtu obrazu nądmieniń musimy, iż w jednym miesiącu grudniu 1921 r. na gruźlicę zmarło osób więcej aniżeli na wszystkie inne choroby zakaźne razem wzięte. Liczba skonów na gruźlicę w ostatnich trzech miesiącach r. 1921 wynosi 237.

Liczba ta głosem wielkim woła o wybudowanie specjalnego szpitala dla chorych płucnych.

Działalność Wydziału.

Wydział Zdrowotności Publicznej odbył 5 posiedzeń, na których powziął 113 uchwał. Komisja Gospodarcza odbyła 8 posiedzeń, na których powzięła 83 uchwały. Komisja Lekarska 8 posiedzeń, na których powzięła 52 uchwały. Posiedzeń lekarzy sanitarnych odbyło się 8.

Działalność poszczególnych instytucyj W. Z. P.

a) w szpitalach miejskich leczono w ciągu 62230 dni szpitalnych 2408 chorych, z tego przypadku na szpital:

1. dla chorych zakaźnych i wewnętrznych w Radogoszczu:

łóżek 420-1123 chorych-28974 dni,

2. dla lekko gruźliczych chorych w Chojnach:

łóżek 75—135 chorych—6177 dni,

3. dla chirurgicznych chorych przy ul. Drewnowskiej № 75:

łóżek 142—577 chor. — 11374 d.

4. dla skórnych chorych św. Aleksandra:

łóżek 95—213 chor.—8278 dni.

dla prostytutek „Marji Magdaleny”:

łóż. 140—360 chorych—7428 dni.

b) w szpitalach prywatnych 1161 chorych w ciągu 34972 dni szpitalnych, z tego na szpital:

1. Anny-Marji 348 chor. — 150 łóż.

2. Kochanówka 280 „ — 200 „

3. Ewangelicki 315 „ — 60 „

4. Poznańskich 209 „ — 100 „

Ambulatorja.

W ambulatorjach miejskich przyjęto 10436 chorych, z tego w ambulatorjum:

I-szym przy Rynku Bałuckim №3—6759
II-gim „ ul. Suwalskiej 1 —3677

W ambulatorjach szkolnych przyjęto 16102 osób: z tego w ambulatorjum:

I-szym — 5521

II-gim — 3744

III-cim — 3547

IV-tym — 3290

Przytułki położnicze.

Z przytułków położniczych korzystało 542 położnice w ciągu 3940 dni szpitalnych, z tego w przytułku:

1. przy ul. Dzielnej № 52 11 łóżek 270 chorych,

2. przy ul. Sienkiewicza 30 łóż. 272 chorych.

Dom Izolacyjnyjny.

W domu izolacyjnym znajdowało się 335 osób w ciągu 1839 dni szpitalnych.

Zakłady kąpielowe.

W zakładach kąpielowych wykąpano:

w I-szym przy ul. Szkolnej 11 39819

w II-gim przy ul. Kilińskiego 120 10667

razem 50486

Miejska Izba Odkazająca.

Działalność Miejskiej Izby Odkazającej wyraża się w następujących cyfrach:

a) dokonano dezynfekcji po:

1. tyfusie plamistym	w 94 ubik.
2. „ brzusznym	„ 711 „
3. „ powrotnym	„ 9 „
4. szkarlatynie	„ 85 „
5. dezynterji	„ 236 „
6. dyfterycie	„ 327 „
7. innych chorobach	„ 29 „
8. odrze	„ 11 „
9. drętwy karku	„ 21 „
10. gruźlicy	„ 34 „

przy 1116 dezynfekcjach w 1557 ubik.

b) oczyściła i odkaziła 15 domów w 460 ubikacjach,

c) odkaziła w stałym kotle 12595 funtów rzeczy.

Odświeżbiarnia.

Udzieliła porad 4333, leczono osób 1568.

Laboratorjum dokonało 1255 badań.

Prosektorjum dokonało:

22 sekcji klinicznych

19 „ sądowych

45 rozbiórów histo-patologicznych

Miejski Oddz. Przew. Chorych.

1. przy chorob. zakażn. 646 przewoz.

2. „ niezakażn. 287 „

3. zwłok 43 „

razem 976 przewoz.

Sekcja do Walki z Gruźlicą.

Do poradni Sekcji zgłosiło się 518 osób dorosłych i 862 dzieci, razem 1380.

Stacja tuberkulinowa zaszczepiła 2 osoby.

W pracowni rozpoznawczej badano płwociny 299 osobom, z tego z wynikiem dodatnim 49.

Sanitarki dokonały 405 wywiadów.

Lekarze sanitarni.

Dokonali 581 oględzin sanitarnych i 462 oględzin zwłok.

Obwieszczenia i okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29 grudnia 1921 r. № SM. 4025 do Województwa Łódzkiego zawiadomiło, że w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdza uchwalony przez Radę Miejską w dniu 30 sierpnia 1921 roku

S T A T U T

o podatku od piwa na rzecz kasy miejskiej m. Łodzi.

§ 1.

Od piwa, warzonego w Łodzi, pobierany będzie na rzecz miasta podatek w wysokości 25% akcyzy państw wej.

Podatek powyższy wpłacany będzie bezpośrednio przez administrację browarów do kasy miejskiej po upływie każdego miesiąca, nie później, niż 15-go następnego miesiąca.

Uwaga. Za opóźnienie pobrana będzie kara w wysokości 5% miesięcznie od samej należnej opłaty.

§ 2.

Od wszelkiego piwa i portera krajowego, opłacającego akcyzę na rzecz Państwa, przywożonego do m. Łodzi, pobierany będzie podatek na rzecz miasta w wysokości mk. 1.25 od litra lub butelki.

Od wszelkiego piwa i portera zagranicznego, przywożonego do m. Łodzi pobierany będzie podatek w wysokości mk. 2.50 od litra lub butelki.

§ 3.

Przy wywozie piwa z Łodzi przynajmniej się całkowity zwrot pobranego przez inne miasta podatku pod warunkami, które będą oznaczone w przepisach wykonawczych.

§ 4.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi będą karane na zasadzie art. 138 Kodeksu Karnego.

§ 5.

Statut niniejszy obowiązuje od chwili ogłoszenia go przez Magistrat m. Łodzi w drodze urzędowej.

§ 6.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat po porozumieniu się z Urzędem Akcyz. i Monopolów Państwowych w Łodzi

Statut niniejszy, po uprawomocnieniu się, wchodzi w życie z dniem 6-go lutego 1922, a jednocześnie przestaje obowiązywać regulamin podatkowy (instrukcja) z dnia 16 września 1915 r.

Łódź, dn. 27 stycznia 1922 r.

Magistrat m. Łodzi

Prezydent (—) w. z. **Badzian.**

Okólnik № 5.

Niniejszym zawiadamia się, że na 192 posiedzeniu Magistratu, odbytem w dniu 6 grudnia 1921 roku, postanowiono (uchwała № 1452) do biur poszczególnych wydziałów Magistratu m. Łodzi przyjmować od dnia 1 stycznia 1922 roku:

1) na sprzątaczkę tylko wdowy, obarczone dziećmi płacąc im za utrzymanie w należyтым porządku 4 dużych pokoiów (dwokiennych) 50% wynagrodzenia dziennego robotnika niewykwalifikowanego, t. j. licząc za 4 godziny pracy dziennej;

2) na gońców, podzielonych na 3 kategorie (młodszych gońców, starszych gońców i praktykantów biurowych), chłopców od 15 do 18 lat, płacąc im 40%, 60% i 80% wynagrodzenia dziennego robotnika, niewykwalifikowanego.

Sprzątaczkę i gońcy nie otrzymują dodatków rodzinnych, zachowują jednak wszelkie inne nabyte prawa i przywileje.

Po roku nienagannej służby młodszy goniec staje się automatycznie starszym goncem, starszy zaś goniec po dwuleciej zadawalniającej pracy — o ile posiada odpowiednie kwalifikacje — praktykantem biurowym, który po upływie następnych dwóch lat zadawalniającej pracy może być zaliczonym w poczet urzędników XII kategorii.

Przeklasyfikowaniem gońców oraz ustaleniem wysokości poborów sprzątaczek, a zwłaszcza tych, do obowiązków których należy prócz sprzątkania również podawanie herbaty, palenie w piecach i t. p., zajmie się dyrektor względnie wicedyrektor Zarządu Głównego, w porozumieniu z kierownikami poszczególnych wydziałów Magistratu oraz Zarządami Związków Zawodowych Pracowników Miejskich.

Prezydent (—) Rzewski.

Naczelnik Kancelarii
Zarządu Miejskiego.

(—) Pilcer.

Okólnik № 6.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem № SM. 3569 z dnia 29 listopada 1921 roku zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 16 listopada 1921 roku w przedmiocie zmiany art. 8 statutu o poborze miejskiej opłaty kancelaryjnej.

Wobec tego art. 8 tegoż statutu, przesłanego w swoim czasie, jako okólnik № 6795/20 I z dnia 23 grudnia 1921 roku, do wszystkich wydziałów Magistratu m. Łodzi, brzmieć będzie, jak następuje: „Opłata kancelaryjna, pobierana podług niniejszego statutu, wynosi mk. polskich 100.— za pierwszy arkusz i po mk. 50.— za każdy następny arkusz. — Od pism zbiorowych pobiera się opłatę tyle razy, ile osób je podało, jeżeli dla każdej z tych osób wymagana jest oddzielna czynność. — Załączniki podlegają opłacie jak arkusze dodatkowe.”

Podwyższone opłaty kancelaryjne należy pobierać od dnia ogłoszenia powyższej uchwały Rady Miejskiej w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi.”

Prezydent (—) Rzewski.

Naczelnik Kancelarii
Zarządu Miejskiego.

(—) Pilcer.

Okólnik № 8.

Uchwałą Magistratu № 22 z dnia 10 stycznia 1922 roku uchwalono ustalić wysokość mnożnika na m. grudzień 1921 roku oraz styczeń i luty 1922 roku na 2021.

W związku z tem, oraz okólnikiem № 64 — 4326/21 I z dnia 20 grudnia 1921 roku niniejszym poleca się wypłacić pracownikom miejskim wszelkich kategorii, zwolnionym z powodu redukcji personelu w m. grudniu 1921 roku, należne im różnice poborów za dni, przepracowane w tymże miesiącu, według załączonego obliczenia. Stronice 6 i 7 zestawienia, załączonego do wyżej

wymienionego okólnika, należy jako nieważne skasować, uzupełniając zestawienie to przez dołączenie załączonego obliczenia za m. grudzień 1921 roku, oraz styczeń i luty 1922 r.

Tytułem poborów za m. luty 1922 roku należy wypłacać wszystkim pracownikom miejskim wynagrodzenie, określone okólnikiem № 69 — 4900/21 I z dnia 31 grudnia 1921 r.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie Oddział do spraw personalnych Wydziału Prezydjalnego.

Prezydent (—) Rzewski.

Naczelnik Kancelarii
Zarządu Miejskiego.

(—) Pilcer

OKÓLNİK № 9.

Unieważniając okólnik № 8 — P. 274/22. I z dnia 18-go stycznia 1922 roku, niniejszym poleca się zaprzestać z dniem 1 lutego 1922 roku potrącenia z wypłacanych wszystkim pracownikom miejskim pobołów państwowego podatku dochodowego za rok 1922.

Potrącony w miesiącu styczniu r. b. ofiejalstom i robotnikom miejskim podatek winny wydziały niezwłocznie zwrócić osobom zainteresowanym, asygnując odnośne kwoty z działu „oserwat” budżetu na rok administracyjny 1922, zgodnie z przesłanymi do Głównej Kasy Miejskiej wykazami.

Urzędnikom etatowym wypłaci niesłusznie pobrane tytułem podatku dochodowego za rok 1922 kwoty Oddział do spraw personalnych Wydziału Prezydjalnego.

Prezydent (—) Rzewski.

Naczelnik Kancelarii
Zarządu Miejskiego

(—) Pilcer.

Zarządzenia władz naczelných.

Rozporządzenie Ministra Skarbu.

z dnia 12 grudnia 1921 r.

celem wykonania ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Na mocy art. 31 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 676) zarządza się, co następuje:

I. Rachunki.

(do art. 1, 2 i 3 ustawy).

§ 1. Rachunki, zawierające powołanie się na otrzymane zamówienie choćby podpisane przez wystawcę, podlegają tylko opłacie ustanowionej w art. 1 ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 676).

Rachunki pozorne (pro forma, Vorkaufakt, facture simulé i t. p.) nie podlegają opłacie wówczas, jeśli widocznym jest z ich treści, że wystawca doręczył je odbiorcy tylko celem udzielenia informacji o cenie towaru lub świadczenia, wymienionego w rachunku i że z ich wystawienia względnie odbioru nie powstaje żadne zobowiązanie.

Rachunki, włączone w tekst listu kopieckiego, wolnego zresztą od opłaty (należytości) stemplowej na zasadzie obowiązujących przepisów o innych opłatach stemplowych, podlegają opłacie.

(do art. 4).

§ 2. Daplikaty i odpisy rachunków, od których przypada opłata w kwocie 100 mk. lub niższa, podlegają bezwarunkowo tej samej opłacie, co oryginały.

Daplikaty i odpisy, od których przypada opłata w kwocie wyższej, podlegają opłacie tylko w kwocie

100 mk., o ile nastąpiło stwierdzenie należytego aiszczenia opłaty od oryginału.

Stwierdzenia dokonują na obszarze b. zaboru rosyjskiego urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie — I-szy U. S. P. i O. S., w Łodzi — II-gi U. S. P. i O. S.), a na obszarze b. zaboru austriackiego, do czasu utworzenia takich samych urzędów skarbowych — urzędy podatkowe.

Stwierdzenie ma być zamieszczone na duplikacie (odpisie) rachunku w formie uwagi następującej treści:

„Od oryginału aiszczono opłatę należycie w gotówce (stemplami) w kwocie mk. . . . (słowami) mk. . . .

Miejscę, data, podpis, pieczęć”.

Urząd wpisuje stwierdzenie do wykazu o opłatach stemplowych od rachunków i awidocznia na dokumencie pozyjęc bieżącą wykazu, pod którą je wpisał.

Jeśli opłaty od rachunków aiszczą się bezpośrednio w gotówce (§ 14 i 15), stwierdzenie powyższe urzędu skarbowego zastępuje adnotacja, wskazana w ustępie ostatnim § 14.

Daplikaty i odpisy rachunków, niezaopatrzone przepisanaą uwagą urzędu, a w wypadku, wskazanym w ustępie poprzednim, adnotacją wystawcy, podlegają tej samej opłacie, co oryginały.

(do art. 5).

§ 3. Wystawcy rachunków, wymienionych w punktach 3 i 5 powyższego artykuła, obowiązani są awidoczniać na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie uwagi: „Wolne od opłaty na zasadzie art. 5 punkt (tu należy wpisać cyfrę odpowiedniego punktu) ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru”.

(od art. 6, ustęp pierwszy).

§ 4. Wystawca rachunku obowiązany jest aiszcić opłatę również od odpisu rachunku.

Ponieważ w myśl art. 6, ustęp pierwszy ustawy, opłatę tę ponosi odbiorca odpisu, wystawca może

uiszczoną opłatę wymienić jako swą należność w rachunku, nie wliczając jej do podstawy obliczenia opłaty od tegoż rachunku.

(do art. 6, ustęp drugi).

§ 5. 1. Odbiorca oryginalnego, podlegającego opłacie rachunku, winien jest zgłosić go do urzędu skarbowego, jeśli ra hansek jest:

a) nieostemplowany i niezaopatrzony ani pokwitowaniem kasy skarbowej z uiszczenia opłaty gotówką (§ 13, ust. trzeci) ani adnotacją o zużyciu znaczków stemplowych na talonie lub kopji (§ 11, ust. drugi), ani wreszcie adnotacją o bezpośrednim uiszczeniu opłat (§ 14 i 15);

b) niezaopatrzony adnotacjami, wskazanymi pod punkt a), ostemplowany, ale niedostatecznie;

c) zaopatrzony adnotacją, wskazaną w § 11, ustęp drugi, gdy z jej treści wynika, że na talonie lub kopji zużyto znaczki stemplowe wartości niższej, niż należało.

2. Odbiorca duplikatu (odpisu) rachunku:

a) podlegającego opłacie nieprzewyższającej 100 mk., obowiązany jest zgłosić go w wypadkach, wskazanych w ustępie pod 1,

b) podlegającego zaś opłacie wyższej, niż 100 mk., obowiązany jest zgłosić:

1) jeśli na duplikacie (odpisie) nie ma uwidocznionego ani potwierdzenia urzędu o należytem uiszczeniu opłaty od oryginału (§ 2), ani adnotacji o bezpośrednim uiszczeniu opłaty — a jest on nieostemplowany lub wprowadzić ostemplowany, ale nie tak jak oryginał, albo niezaopatrzony pokwitowaniem kasy skarbowej (§ 13) z uiszczenia opłaty w takiej wysokości, jaka przypada od oryginału;

2) albo jeśli duplikat (odpis) jest wprowadzić zaopatrzony potwierdzeniem urzędu (§ 2), ale jest nieostemplowany lub ostemplowany znaczkami wartości niższej niż 100 mk.

3. Odbiorca rachunku, wystawionego w b. dzielnicy pruskiej przez osoby, mieszkające stale, lub mające

stałą siedzibę w tej dzielnicy, nie podlega obowiązкови zgłaszania.

(do art. 8, 9 i 10).

§ 6. Przepisy powyższych artykułów stosują się również do duplikatów i odpisów rachunków.

II. Poświadczenia odbioru.

(do art. 14).

§ 7. Wystawcy poświadczeń odbioru, wymienionych w punktach 4 do 11, oraz 13 i 14 powyższego artykułu, obowiązani są uwidocznić na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie awagi, wskazanej w § 3, zmniejszając ją co najmniej do treści.

W poświadczeniach odbioru, określonych w punkcie 4, należy wymienić ponadto bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od umowy.

Postanowienie punktu 14, dotyczącego poświadczeń odbioru przedsiębiorstw, opartych na ustawie z dnia 29 października 1920 r. o współdzielniach (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), stosuje się tylko do zrzeczeń, których statuty zarejestrowano w myśl art. 5 trzeź ustawy.

(do art. 15).

§ 8. Listy kupieckie (bankowe), zawierające poświadczenie odbioru, które jest tylko powtórzeniem należyte opłaconego poświadczenia odbioru, wystawionego, bądź w zwykłej formie, bądź w formie listu, w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby, nie podlegają opłacie.

W listach takich należy wymienić bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od wystawionego już gdzieindziej poświadczenia.

(do art. 16, ustęp drugi).

§ 9. Odbiorca poświadczenia odbioru winien jest zgłosić je do urzędu skarbowego w wypadkach, przewidzianych w § 5, ustęp 1). Postanowienia ustępu 3) § 5 mają zastosowanie do poświadczeń odbioru.

III. Sposób uiszczenia opłat od rachunków i poświadczeń odbioru.

(do art. 20 ustawy).

Uiszczenie znaczkami stemplowymi.

§ 10. Opłaty od rachunków i poświadczeń odbioru uiszczą się z

regaly znaczkami stemplowymi przez naklejenie ich na rachunku lub poświadczenia i przez ich skasowanie.

Znaczkami stemplowymi nakleja się jeden obok drugich lub jedne pod drugimi bez odstępu i, o ile pozwala na to miejsce, na pierwszej stronie pierwszego arkusza rachunku lub poświadczenia.

Skasowanie znaczków następuje przez przepisanie datą skasowania i nazwiskiem lub firmą wystawcy. Dzień i rok mają być wypisane cyframi arabskimi, a miesiąc literami. Przepisanie należy dokonać atramentem lub ołówkiem atramentowym. Nazwisko lub firma wystawcy mogą być dwiema liniami również za pomocą pieczęci. Część nazwiska (firmy) ma wychodzić na znaczek sąsiedni lub na papier, otaczający znaczek.

Użycie znaczków stemplowych w księgach i zeszytach blankietowych grzbietowych.

§ 11. Przy rachunkach i poświadczeniach odbioru, wydawanych z ksiąg (zeszytów) blankietowych, z pozostawieniem w nich talonów lub kopii, znaczkami stemplowymi nakleja się w sposób wskazany w § 10.

Na wydanym dokumencie należy zaznaczyć krótko pismem lub pieczęcią wartość zużytych na talonie lub kopii znaczków stemplowych. Treść talonu, względnie kopii, musi być równobrzmiąca co do istotnych punktów z wydanym dokumentem.

Księgi blankietowe należy przed wydaniem z nich pierwszego dokumenta zbroszować, a karty w ten sposób ponumerować, aby talon i blankiet, względnie blankiet i kopja oznaczone były temi samymi numerami.

Obowiązek wydawania rachunków i poświadczeń odbioru z ksiąg blankietowych.

§ 12. 1. Rachunki:

a) przedsiębiorstw telefonicznych oraz dostarczających prąd elektryczny, gaz lub wodę,

b) właścicieli hoteli, pensjonatów, restauracji, kawiarni i pralni.

2. Potwierdzenia odbioru:

a) opłat abonamentowych za korzystanie z telefonu, z czyteln i t. p., za dostarczenie pism dziennych lub periodycznych,

b) towarzystw (klubów), wydawane członkom na dowód uiszczenia składek periodycznych,

c) właścicieli (administratorów i t. p.) domów, wydawane lokatorom na dowód uiszczenia komornego,

należy obowiązkowo wydawać z ksiąg blankietowych i przestrzegać przytem przepisów zawartych w § 11.

Księgi z ostemplowanymi talonami względnie kopjami należy przechowywać dla celów kontroli przez lat pięć, licząc od dnia skasowania znaczków.

Uiszczanie opłat w gotówce.

§ 13. Opłaty, przypadające od każdego rachunku lub potwierdzenia odbioru w kwocie wyższej, niż 2,000 mk., można uiszczać także w gotówce przez wniesienie ich do kasy skarbowej.

Wpłata następuje na podstawie deklaracji, wystawionej w 2 egzemplarzach według załączonego wzoru № 1. (Załącznik 1).

Kasa zatrzymuje jeden egzemplarz deklaracji jako dowód przychodowy, wydaje płatnikowi pokwitowanie, poświadczając opłatę przez zamieszczenie na dokumencie klauzuli:

„Opłatę stemplową zapłacono w kwocie mk. . . . (słowami) marek . . . . .”

Miejsce, data, podpis, pieczęć”.

Drugi egzemplarz deklaracji przesyła kasa skarbową, po zaświadczeniu na nim zgodności z pierwszym egzemplarzem. urzędowi skarbowemu I Instancji.

Osoby, obowiązane do bezpośredniego uiszczenia opłat.

§ 14. Zakłady lombardowe, instytucje kredytowe i domy bankowe

obowiązane są uiszczać opłaty od wydawanych rachunków i otrzymywanych z zagranicy, oraz od poświadczeń odbioru określonych w art. 12 ustawy, wyłącznie bezpośrednio w gotówce.

Instytucje powyższe winne prowadzić księgę opłat na formularzu obejmującym następujące rubryki:

- 1) pozycja (liczba bieżąca),
- 2) dokument (kwit lub rachunek) oraz data wystawienia dokumenta,
- 3) imię i nazwisko odbiorcy dokumenta,
- 4) suma wymieniona w dokumencie, stanowiąca podstawę obliczenia opłaty,
- 5) wysokość opłaty stemplovej.

Wpisu do księgi opłat należy dokonać jednocześnie z wystawieniem dokumenta.

Sumę opłat wpisanych w rubryce 3 za każdy ubiegły miesiąc kalendarzowy wnosi się do kasy skarbowej najpóźniej dnia dziesiątego następnego miesiąca, a jeśli na ten dzień przypada niedziela lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Celem dokonania uiszczenia przedstawia się kasie skarbowej deklarację w dwóch egzemplarzach według wzoru № 2. (Załącznik 2).

Kasa postępuje, co do pokwitowania i deklaracji, w sposób wskazany w § 13 ustęp trzeci i czwarty.

W księdze opłat należy awidować, że sumę opłat za ubiegły miesiąc zapłacono, i zanotować datę kwita kasowego.

Księga opłat i kwity kasowe mają być przechowane dla celów kontroli przez lat 3, licząc od dnia zapłaty.

Na każdym wydanym dokumencie powinna być umieszczona adnotacja następującej treści: „Opłatę stempłową uiszcza się bezpośrednio na zasadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stempłowych od rachunków i poświadczeń odbioru”.

§ 15. Izby skarbowe upoważnia się do zezwalania także innym osobom na uiszczenie opłaty w sposób,

określony w § 14 niniejszego rozporządzenia.

Prośby o zezwolenie należy składać w tym urzędzie skarbowym I instancji, w którego okręgu petent mieszka lub ma siedzibę.

Przeciw odmownemu załatwieniu prośby nie przysługują żaden środek prawny.

(do art. 21 ustawy).

§ 16. O ile sumy pieniężne, które służą za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone są w walucie zagranicznej, przelicza się je na marki polskie: przy rachunkach i poświadczeniach odbioru:

1) wystawionych w kraju, według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu ostatnim przed doręczeniem, a

2) przy wystawionych za granicą, według kursu w dniu następnym po otrzymaniu dokumenta.

O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia według kursu ustalonego poraż ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

Jeśli w powyższym okresie czasu nie było notowania, przyjmuje się ich przeciętną wartość sprzeczną według cen pozagiełdowych, ujawnionych poraż ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego wreczenie względnie otrzymanie dokumenta.

§ 17. Wartość papierów wartościowych przy poświadczeniach odbioru, określonych w art. 11 ustawy, oznacza się według kursu giełdowego w sposób, wskazany w § 16.

Jeśli odebrane papiery nie są notowane na giełdzie warszawskiej, oznacza się ich wartość według przeciętnego kursu tej giełdy polskiej, na której są notowane.

IV. Przepisy kompetencyjne.

(do art. 27 i 28).

§ 18. Wymierzenie opłaty, kary pieniężnej lub grzywny, oraz wydanie decyzji na prośbę o zwrot opłaty należy do zakresu działania władzy skarbowej I instancji.

(do art. 29).

§ 19. Odwołanie od nakazu płatniczego, od orzeczenia w przedmiocie kary pieniężnej lub grzywny oraz od orzeczenia odmownego na prośbę o zwrot opłaty należy wnieść do władzy skarbowej I instancji. Odwołanie rozstrzyga izba skarbo- wa — a na Śląsku Cieszyńskim dy- rekcja skarbu w Cieszynie.

§ 20. O ile w ustawie lub roz- porządzenia niniejszem jest mowa o „urzędzie skarbowym I instancji” lub o władzy skarbowej I instancji”, należy przez to rozumieć: w War- szawie — I urząd skarbowy podat- ków i opłat skarbowych; w Łodzi — II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na pozostałym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — urząd skar- bowy podatków i opłat skarbowych; na obszarze b. dzielnicy austriackiej dyrekcje okręgów skarbowych lub urząd wymiaru należitości.

O ile w rozporządzenia niniej- szem jest mowa o „kasie skarbowej”, należy przez to rozumieć: na obsza- rze b. dzielnicy rosyjskiej — kasę skarbową, na obszarze b. dzielnicy austriackiej — urząd podatkowy.

V. Przepisy uchylone.

§ 21. Do przepisów uchylonych artykułem 32 ustawy należy również przepis w przedmiocie uszczenia 4% należitości, zawarty w § 7 usta- wy z dnia 29 lutego 1864 (Austr. Dz. P. № 20) i w § 8 ees. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Austr. Dz. P. № 281).

VI. Początek mocy obowiązują- cej niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą jednocze- śnie z ustawą z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbiora sum pieniężnych lub innych przed- miotów wartościowych (Dz. U. R. P. №. 92 poz. 676), t. j. dnia 24 grud- nia 1921.

Minister Skarba:
(—) Michalski.

Załącznik 1 (§ 13 ustęp 2).

DEKLARACJA.

NN. składa tytułem opłaty stem- plowej od rachunku, poświadczenia odbiora, wystawionego przez XX. dnia . . . . . mk. . . . .
słowami mk. . . . .

Miejsce i data wystawienia . . .
Podpis:

Załącznik 2 (do§ 14, ustęp czwarty.
Wzór № 2.

DEKLARACJA.

NN. (np. Bank Handl.) w . . . . .
(np. w Warszawie) składa na za- sadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbiora tytułem opłat stemplowych od rachunków i po- świadczeń odbiora za czas od . . . . .
do . . . . . samę mk. . . . .
słowami mk. . . . .

Miejsce i data wyst. . . . .
Pieczęć:

Podpis:

(Dz. U. Rz. P. № 107 z 1921 r. p. 785).

ZAGADNIENIA KOMUNALNE.

Gospodarka finansowa socjalistów w wiedeńskiej Radzie miejskiej.

Na wiosnę 1919 zdobyli socjaliści większość przy wyborach do Ra- dy miasta Wiednia. Socjalista Reumann został wybrany burmistrzem. So- cjaliści objęli rządy w bardzo ciężkich warunkach. Wojna zniszczyła sto-

sunki gospodarcze, miasto Wiedeń ze stolicy państwa liczącego 52 miliony ludności po rozbiorze Austrii zostało stolicą państwa związkowego, którego ludność liczy zaledwie trzy razy tyle, co ludność miasta Wiednia. Dawni rządcy Wiednia chrześcijańsko-społeczni pozostawili armję urzędników i pracowników miejskich, liczącą **54.000 głów do wyżywienia**. Gospodarka skarbowa większości chrześcijańsko-społecznej opierała się prawie wyłącznie na dodatkach do podatków, a nadto na t. zw. podatku czynszowym stanowiącym dwie trzecie dochodów gminy, jedną dziesiątą dochodów stanowiły podatki spożywcze, dalej dochody z monopolów gminnych. Chrześcijańsko-społeczni, którzy żyli frazesem o samorządzie gminnym wprowadzili tylko jedną samoistną opłatę gminną, a mianowicie od psów, która przynosiła 465.000 koron.

W tych warunkach weszli socjaliści, objęli rządy gminne i przeprowadzili szereg reform finansowych, które umożliwiły miastu mimo ciężkich warunków, w jakich wegetuje Austria niemiecka, nie tylko zachować charakter wielkiego i czystego miasta, ale nadto przeprowadzić w części postulaty socjalnej gospodarki gminnej. W roku 1914 budżet m. Wiednia wynosił **87 milionów** koron, budżet na rok 1921 wynosił **13 miliardów 336 milionów**. Budżet ten mogli socjaliści wiedeńscy załatwić jednym zamachem: znieść ochronę lokatorów, a kamienicznicy byliby tak podwyższyli czynsze że podatek od czynszów mógłby pokryć wszystkie wydatki budżetowe. Takie wyjście znajdowali zawsze klerykali. Innych dróg chwycili się socjaliści, aby nie dopuścić do zbytniego obciążenia szerokich warstw ludności robotniczej i urzędniczej, które odbija się znowu na stosunkach gospodarczych gminy, skoro po każdym nałożeniu podatków pośrednich trzeba podwyższać pensje i płace funkcjonariuszów miejskich.

Nie podwyższono w Wiedniu podatku czynszowego, nie podwyższono podatków spożywczych, ani też należności za wodę, gaz i elektryczność, które mimo droższego węgla są w Wiedniu o połowę niższe. Natomiast wprowadzili socjaliści wiedeńscy na rok 1922 nowych 22 opłat gminnych. **Główny dochód miasta stanowi podatek od obrotów bankowych. Gmina ma zapewniony udział dość znaczny w podatku dochodowym**, który w Wiedniu ściągają od faktycznego dochodu każdego mieszkańca, a nie, jak u nas, prawie wyłącznie od stałych dochodów robotnika i urzędnika. Zamiast grosza czynszowego wprowadzono opłatę od czynszów, **przyczem mieszkanią opłacające niskie czynsze są zwolnione od tego podatku, a natomiast opłacający wyższe czynsze są obciążeni progresywnym podatkiem, dochodzącym 40 procent czynszu przy czynszu wyższym nad 25.000 koron rocznie. Podatek hotelowy wynosi 30 procent dochodu brutto. Przedsiębiorstwa luksusowe opłacają 40 proc. opłatę od dochodów względnie 7 procent od ceny towarów zbytkownych. Podatek ten przynosi gminie 2 miljardy rocznie, mimo, że przedsiębiorstwa uchylają się od ścisłego wykonania. Od samochodu osobowego wprowadzono zależnie od rodzaju wozu roczną opłatę od 200.00 do 1 miliona koron. Dorożki automobilowe opłacają 75.000 koron rocznie opłaty gminnej; z opłat automobilowych otrzymuje pewien udział rząd związkowy. Kto utrzymuje drugą służącą, płaci podatek od służby i to dość znaczny w progresji. Wszelkie rozrywki z wyjątkiem urządzeń kulturalnych są obciążone bardzo wysokim podatkiem zwłaszcza lokale nocne, a opłata dochodzi często 200 000 koron za jedną noc. Dochód z tego źródła przenosi miliard koron, część tego dochodu obraca gmina na subwencje dla przedstawień teatralnych robotniczych i urzędniczych i dla krzewienia sportu.**

Oplata od przyrostu wartości gruntu, którą opłacają właściciele zabudowanych i niezabudowanych gruntów rocznie w wysokości pół procent od (każdorocznej) wartości gruntu, przynosi znaczny dochód, przyczem w ustawie zaznaczono, że z tytułu tego podatku nie może nastąpić podwyższenie czynszu lub dzierżawy z gruntu. **Na cele opieki społecznej pobiera gmina opłatę od przedsiębiorcy w stosunku do wypłacanych zarobków robotnikom i urzędnikom,** przyczem opłata ta, będąca podatkiem od nadwartości pracy robotniczej nie może spowodować zmniejszenia płacy pracownika. **Wprowadzo opłaty od wszelkich koncesji, kart przemysłowych, uprawnień handlowych itd. opłaty od inseratów dziennikarskich, afiszów, koni wszelkiego rodzaju i podatek z powodu podnajmowania mieszkania.**

W ten sposób Wiedeń pokrywa w całości czternastomiljardowy budżet. Socjalistyczna większość Rady miejskiej w Wiedniu przrzuciła słusznie ciężary podatkowe na barki tych, którzy, jako materjalnie silni, mogą je dźwigać z łatwością.

Dr. J. R.

Budżet miasta Chicago.

Rada miasta Chicago na odbytym wczoraj posiedzeniu, zatwierdziła budżet wynoszący sumą 38,151,909.17. Tych trzydzieści dziewięć milionów dolarów musi wystarczyć miastu na opłacenie wszystkich swoich wydatków w roku 1922. Suma ta, jak oblicza

kontroler Harding, jest o 950,350 większa niż wpłynie z podatków w bieżącym roku.

Kierownicy różnych departamentów miejskich domagali się od rady miejskiej uchwalenia budżetu; sięgającego sumy blisko 55 miljynów dolarów, lecz kontroler zmniejszył tę sumę do 39 milionów.

Kronika miejska.

— **Komisja piekarniana.** Komisja piekarniana na ostatniem posiedzeniu postanowiła co następuje:

1) Komisja piekarniana przy Magistracie m. Łodzi, powołana przez Radę Miejską w dn. 30/VI 1919 r. w dalszym ciągu istnieje.

2) Zawiadomić Komisarjat Rządu na m. Łódź, że orzeczenia, wydawane przez nową Komisję piekarnianą przy Komisarjacie Rządu, niczem nie obowiązują i nie krępują Inspekcji Budowlanej. Przedstawiciele Magistratu nie biorą w przyszłości udziału w dochodzeniach rzeczowej komisji.

3) Za podstawę prawną uważać należy ustawę miejską, dotyczącą urządzenia piekarń i zakładów cukiernicznych w Łodzi, przyjętą przez Radę Miejską dn. 17. 3. 1920 r. i sankcjonowaną przez władze rządowe.

4) Sprawy zamykania piekarń i zakładów cukiernicznych, nie odpowia-

dających przepisom sanitarno-budowlanym ustawy miejscowej, kierować na drogę sądową.

5) Zwrócić się do Komisarjatu Rządu na m. Łódź o pociągnięcie do odpowiedzialności funkcjonariuszów policji, którzy nie dopilnowali zarządzeń Inspekcji Budowlanej, mających na celu sanację stosunków w piekarniach łódzkich i pozwolili na odpieczętowanie zamkniętych piekarń bez porozumienia się z Inspekcją Budowlaną.

6) zwrócić się do Oddziału Podatkowego Magistratu m. Łodzi o nieudzielanie koncesji na prowadzenie piekarń i zakładów cukiernicznych bez opinji Inspekcji Budowlanej.

— **Wyjaśnienie Urzędu Mieszkaniowego.** W związku ze wzmiankami w prasie miejscowej, poddającymi krytyce zarządzenie Urzędu Mieszkaniowego w sprawie ograniczenia przyjęć interesantów do 3 dni w tygodniu — Urząd Mieszkaniowy

uważa za właściwe wyjaśnić, że zarządzenie to, wprowadzone na czas przejściowy tylko, ma na celu umożliwienie w ciągu 3 dni pozostałych szybkiego rozpatrzenia i zdecydowania spraw, które do Urzędu wpłynęły, — i umożliwienie tem samem normalnego toku pracy w Urzędzie Mieszkaniowym, co przy codziennem przyjmowaniu nader licznie zgłaszających się interesantów byłoby niewykonalnem. Zarządzenie to zatem leży w interesie publiczności.

Jednakże z uwagi na to, że urzędnicy państwowi i komunalni, jak również adwokaci nie dysponują dowolnie czasem, Urząd Mieszkaniowy postanowił zmienić powyższe zarządzenie w tym sensie, że pozostałe dni tygodnia, a mianowicie: wtorki, czwartki i soboty w godz. od 9 rano do 12 w południe przyjmować będzie:

1) urzędników państwowych i komunalnych, zgłaszających się w sprawach służbowych;

2) adwokatów, występujących w charakterze prawnych zastępców, przyczem li tylko w tych wypadkach, kiedy chodzi o informacje lub wyjaśnienia;

3) osoby, wezwane przez Urząd Mieszkaniowy, celem przesłuchania.

Jednocześnie podaje się do wiadomości publicznej, że w dni nieprzeznaczone dla przyjmowania interesantów, Urząd Mieszkaniowy żadnych wniosków o przydział mieszkań, ani też wniosków o wolny najem bezwarunkowo nie przyjmuje.

Miejski Inspektor Mieszkaniowy

(—) Dr. Weisberg.

Referent prasowy

w. z. (—) St. Sapociński.

— **Strajk dozorców domowych.** Wczoraj, t. j. w piątek odbyła się w Magistracie o godz. 10-ej rano konferencja, zwołana z inicjatywy Wydziału Zdrowotności Publicznej pod przewodnictwem prezydenta Rzewskiego w sprawie strajku dozorców domowych.

Obecni byli przedstawiciele wszystkich zainteresowanych w tej sprawie instytucji, prócz delegatów I Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości.

Zebrańce zagał prezydent Rzewski, zaznaczając, że ze względu na anty-sanitarny stan miasta i mogące stąd wyniknąć epidemie, należy bezwzględnie strajk zażegnać, uwzględniając słuszne i uzasadnione żądania dozorców.

Przedstawiciele II Stow. Nieruchomości po skonstatowaniu, braku przedstawicieli I Stow. Właścicieli Nieruchomości, orzekli, że nie może być mowy o powzięciu jakiegokolwiek decyzji obowiązującej ogół właścicieli nieruchomości i zaproponowali odroczyc zebrańce do poniedziałku, wezwawszy ponownie przedstawicieli I Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości.

Przedstawiciel Komendy Policji Państwowej zwrócił się z apelem do delegatów Związku Zawodowego Dozorców Domowych, aby wobec odroczenia zebrańca na poniedziałek, odłożyć do tegoż dnia wybuch strajku.

Przedstawiciele dozorców domowych oświadczyli jednakże, że wobec postępowania I Stow. Właścicieli Nieruchomości, które celowe sabotuje wszelkie układy i nie dopuszcza do jakiegokolwiek porozumienia, oraz mając na względzie rozgoryczenie, jakie panuje wśród dozorców, komisja strajkowa niema możności wpływając na dozorców, tymbardziej że pertraktacje toczą się już od września, a strajk miał wybuchnąć 6-go stycznia, wobec czego nie może być mowy o dalszem odraczaniu strajku.

Z kolei przedstawiciel T-wa „Lokator” oświadczył, że lokatorzy chętnie pójda na drogę porozumienia się z dozorcami. Jednakże właściciele nieruchomości odmówili pośrednictwa i adziata przy ugodowym załatwieniu tej sprawy.

Ostatecznie postanowiono zebrańce się ponownie w poniedziałek d. 6-go b. m., o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń Magistratu (Plac Wolności

14) i wezwać powtórnie I Stow. Właścicieli Nieruchomości do wzięcia udziału w konferencji.

Prezydent Rzewski zaznaczył, że w razie rozbiegania się rokowań, Magistrat wystąpi do Ministerstwa zdrowia i Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemii, aby władze te na mocy przysługujących im praw, wystąpiły z całą surowością, obowiązujących przepisów przeciwko winnym przyczyniania się do wybuchu epidemii w Łodzi.

— **Cennik Wydziału Handlowego Magistratu m. Łodzi.** W Wydziale Handlowym przy Magistracie m. Łodzi obowiązują niżej podane ceny:

1	Cukier biały (Faryna) klg. hurt.	
Mk.	670.—, detal. 680.— b-to za n-to.	
2	Drzewo rąbane 1 centnar	klg Mk.
	metrycz.	700.—
3	Fasola	125.—
4	Herbata Orange Pecco	1220.—
5	Kawa palona	1220.—
6	„ zbożowa	120.—
7	Kasza pęczak	100.—
8	„ jęczmienna	100.—
9	Manna	195.—
10	Mąka żytnia I gat. 60%	120.—
11	„ „ II „ 70%	105.—
12	„ pszena kraj. I gat.	180.—
13	„ „ „ II „ „	160.—
14	„ kartoflana	250.—
15	Mydło 1 kawałek	150.—
16	Nafta	145.—
17	Otręby jęczmienne	30.—
18	Sól warzonka drobna	85.—
19	„ „ II gat.	45.—
20	„ zmiotki	10.—
21	Świece	345.—
22	Soda amoniakalna	65.—
23	Ryż	250.—
24	Węgielgruby i kostka I gat.	1600.—
25	„ „ orzech III kat. „	1300.—
26	Zapałki	9.—
27	Zastaw na próżne worki mączne	400.—
28	Zastaw na próżne worki cukrowe	600.—

(worek)

— **Osobiste.** Funkcję kierownika Wydziału Statystycznego powierzył Magistrat zastępczo p. Edwardowi Rosetowi.

— **Zwolnienie drukarni od podatku.** Magistrat m. Łodzi postanowił w przyszłej ustawie o podatku obrotowym zwolnić od tegoż podatku drukarnie, które wykonywują książki naukowe i gazety.

— **Cmentarz dla bezwyznaniowych.** Magistrat m. Łodzi polecił komisji do zakupów gruntów nabyć obszar ziemi na „Dolach“, celem urządzenia cmentarza dla bezwyznaniowych, w myśl uchwały Rady Miejskiej, zapadłej w czasie dyskusji nad budżetem Urzędu Stanu Cywilnego.

— **Nowy dowódca okręgu korpusnego.** Dowództwo Łódzkiego Okręgu Korpusnego objął gen. por. Majewski, były wice-minister spraw wojskowych, jeden z wybitnych generałów b. armji austriackiej.

Gen. por. Majewski złożył wizytę przedstawicielom władz państwowych i komunalnych, zapewniając, że zadaniem jego będzie harmonijna praca w powierzonym mu okręgu z przedstawicielstwem ludności.

— **Konferencja w sprawie strajku dozorców.** W związku z proklamowanym strajkiem dozorców domowych, dn. 3-go b. m. o godz. 10-ej rano odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu m. Łodzi pod przewodnictwem prezydenta miasta Al. Rzewskiego na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej konferencja w sprawie bezrobocia dozorców domowych.

W konferencji wezmą udział przedstawiciele Województwa Łódzkiego, Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, Komisarjatu Rządu, Stowarzyszenia „Lokator“, Komendy Policji Państwowej, I i II Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości, Związku Zawodowego Dozorców Domowych, Okręgowej Komisji Związków Zawodowych, Prezydjum Magistratu i Wydziału Zdrowotności Publicznej.

Katalog Biblioteki Wydziału Statystycznego Magistratu m. Łodzi.

ciąg dalszy

Nr. Inwent.	AUTOR	TYTUŁ DZIEŁA	Wydawca	Miejsce i wydania	rok
132	—	2) Dwiżenie nasilenia za 1906 g.	Warsz. Stat. Komitet	S. Peterburg	1907
119	—	3) Nasielenie w 10 gub. Carstwa Polskawo	"	"	1906
125	—	4) Nasielenie w 10 gub. Carstwa Pol. za 1907 g.	"	"	1907
130	—	5) Naselenie 10 gub. Carstwa Polskawo k 1 janwarja 1908 goda.	"	"	1909
106	—	6) Postojannoje naselenie pripisnoje, otsustwujuszczyje i t. d.	"	"	1890
105	—	7) Prenia o programmie statistiki naselennych miest	"	"	1890
107	—	8) Statistika naselennych miest. Suwalkskaja g.	"	"	1891
110	—	9) Statistika naselennych miest. Łomzinskaja g.	"	"	1892
112	—	Sposoby uluczszienia registracij sostojanja	"	"	1899
117	—	Sostojanie nasilenia w 10 gub. Carstwa Polskawo k 1 janwarja 1905 goda	"	"	1906

III. Statystyka Zdrowia.

a) w języku polskim.

249	Rząśnicki	Choroby zawodowe robotników	Zw. zaw. Pracown. Kolej.	Warszawa	1920
22	Skalski dr.	Epidemja ospy w Łodzi w 1911	Autor	Kraków	1921
23	"	Ospa w Łodzi 1912 r.	"	"	1913
24	"	" " " 1913 "	"	"	1914
250	"	Choroby proletariatu	Gebet. i Wolf	Warszawa	1918
376	—	Sprawozdanie z czynności I wa Pomocy Doraźnej Lekarskiej w Łodzi za 1913 rok.		Łódź	1914

b) w języku niemieckim.

423	—	Medizinalstatist. Nachrichten. I Heft	Preuss. Stat. Landesamt	Berlin	1920
424	—	Medizinalstatist. Nachrichten. II Heft	"	"	1920

Nr. inwent.	AUTOR	TYTUŁ DZIEŁA	Wydawce	Miejsce i wydania	rok
425	—	Medizinalstatist. Nachrichten. III Heft	Preuss. Stat. Landesamt	Berlin	1921
471	—	Medizinalstatist. Nachrichten. IV Heft	" "	"	1921
c) w języku rosyjskim.					
124		Trudy Warszawskiego Statystycznego Komiteta: Statistika narodnago zarawja i narodnoj nrawstwienności	Warszawskij Statystyczny Komitet	Warszawa	1907
IV. Statystyka mieszkań.					
a) w języku polskim.					
286	Toeplitz T.	Kłeska mieszkaniowa	ref. U. Mieszk.	Warszawa	1920
357	Windakiewicz dr.	Objaśnienia ustawy o ochronie lokatorów	Związek Se- dźiów Małop.	Kraków	1921
b) w języku niemieckim.					
77	—	Bautätigkeit und Wohnungsmarkt im Kanton Basel	C. F. Lendorff	Bazylea	1918
441	—	Die Mietpreisen in der Stadt Zürich im Jahre 1919	Statistisches Amt	Zürich	1920
437	—	Die Wohnungen in der Stadt Zürich 1910	Statistisches Amt		1918
68	—	Die Wohnungsverhältnisse im Posen Ende 1910	Statistisches Amt	Poznań	1912
297	Eberstadt dr. Rudolf	Handb. des Wohnugswesens u. der Wohnung.	G. Fischer	Jena	1920
V. Statystyka wyborów.					
a) w języku polskim.					
413	—	Statystyka wyborów do Sejmu Ustawodaw.		Warszawa	
b) w języku niemieckim.					
184	—	Die Wahlen für die Konstituierende Nationalversammlung	Statistische Zentralkommission	Wiedeń	1919
185	—	Die Wahlen für die Konstituierende Nationalversammlung	Statistische Zentralkommission	"	1920

Nr. Inwent.	AUTOR	TYTUŁ DZIEŁA	Wydawca	Miejsce i wydania	rok
186	—	Die Wahlen für die Konstituierende Nationalversammlung . . .	Stat. Zentralkommission	Wiedeń	1921
189	—	Gegenüberstellung der Wahlergebnisse für die Konstituierende Nationalversammlung und die Landtage 1919 nach Gemeinden . . .	"	"	1920
188	—	Stat. der Landtagwahlen	"	"	1920
439	—	Zürcher Wahlstatistik 1916—1917 . . .	Statist. Amt	Zürich	1918
440	—	Zürcher Wahlstat. 1919 . . .	"	"	1920

VI. Polityka.

a) w języku polskim.

271	Boutmy Emil	Zarys psychologii politycznej narodu angielskiego XIX w.	Wydawnictwo Polskie	Lwów	1900
231	Brailsford H.	Liga Narodów	Nowa Europa	Warszawa	1919
290	Jaskólski J.	Granice Polski	Lwów	Altenberg i S-ka	
361	Kucharski Paweł	Współczesna myśl francuska	Głosy w Polsk. Tow. Roz. we Lwowie	Warszawa	1920
224	Z. T.	Od przewrotu listopadowego do Pokoju Brzeskiego	St. Spółdz. „Książka”	"	1920
229	Z. W.	Imperializm jako nowy etap w rozwoju kapitalizmu	"	"	"
215	Lassalle Fr.	O istocie konstytucji	Biblij. ludowa	Warszawa	1907
269	Machiavelli M.	Książę oraz Anti-Machiavelli	Książnica Polska T-wa naucz. szkół wyższych	Lwów	1920
209	Maliniak dr. Wł.	Demokracja a parlamentarizm	Prace Biura Konstytucyjn.	"	1919
200	Menger	Nowa nauka o Państwie	Wyd. Polskie	Lwów	1902
282	Rundstein Sz.	Drogi Prawa Narodów	Przeł. Dypl.	Warszawa	1919
302	"	Traktat Pokoju między Estonją a Rosją	"	"	1920
268	Rousseau J. J.	Umowa społeczna	dr. Perettiakowicz	Poznań	1920
300	Rzepecki Tad.	Sejm Rzeczypospolitej Polskiej 1919	Wielkopolska księg. nakł.	"	1920
205	Siemieński Józ.	Rozbiór krytyczny ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodaw.	F. Hoesick	Warszawa	1919
150	—	Teksty Konstytuc. Związku Szwajcarskiego, rep. francuskiej	Biuro Konstytucyjne	"	1919

Nr. Inwent	AUTOR	TYTUŁ DZIELA	Wydawca	Miejsce i wydania	ROK
299	—	Traktat pokoju między mocarstwami sprzymierzonymi a Austrią w St. Germain 1919 .	Biuro prac kongresow. Min. Spraw Zagr.	Warszawa	1919
344	—	Traktat Pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą 1921 r.	"	"	1921
202	Wilson Woodr.	Ustrój państwowy Anglii	F. Hoesick	"	"
203	"	Ustrój państw. Stanów Zjedn. Ameryki Półn.	"	"	"
204	"	Ustrój państw. Austro-Węgier i Szwajcarii .	"	"	"
199	Wyrostek dr. Michał	Urządzenia polityczne Szwajcarii .	Spółka nakładowa	"	"

w języku francuskim.

389	Fabierkiewicz	La lutte pour la Haute Silésie	Institut d'Economie Sociale	Warszawa	1921
-----	---------------	--	-----------------------------	----------	------

VII. Socjologia.

a) w języku polskim.

292	Abramowski Edward	Pierwiastki indywidualne w socjologii	Kasa Mianowskiego	Warszawa	1899
260	Bouglé dr.	Idea równości	"	"	"
267	"	Demokracja wobec wiedzy	Polsk. Tow. Nakładowe	Lwów	1907
258	Desmolins Edmond	Szlaki dziejowe a typy społeczne	Gebetner i Wolf	Warszawa	1902
281	Kowalewski M.	Zarys początków i rozwoju rodziny i własn.	Księgarnia Naukowa	"	1903
253	Krapotkin Piot.	Nauka współczesna i anarchizm	„Postęp“	Lwów	1920
384	"	Nasze bogactwa	Zw. Rob. Stow. Spół.	Warszawa	1921
265	Loria Achilles	Socjologia	D. E. Friedlein	Kraków	1904
286	Simmel Gustaw	Jak się utrzymują formy społeczne ?	Polskie Tow. Nakładowe	Lwów	1905
328	Sombart W.	Proletariat	Księg. Nauk.	Warszawa	1907
288	Tylor E. B.	O metodzie badań rozwoju instytucji w zastosowaniu do praw małż. i pochodzenia	Odbitka z „Wisły“	"	1897

b) w języku niemieckim.

405	Müller.Lyer M.	Die Zähnung der Normen	A. Langen	Monachjum	1920
406	"	Die Familie	"	"	1921
407	"	Formen der Ehe, der Familie u. der Verwandtschaft	"	"	1921

Treść numeru 6-ego:

Kolonja lecznicza dla dzieci zotłowatych w Busku. — Ruch telefoniczny między-
miastowy w latach 1919.—1920.

Dział sprawozdawczy:

Działalność Urzędu Stanu Cywilnego za m. grudzień 1921 r.— Działalność Wy-
działu Zdrowotności Publicznej za czas od 1. X. 21. do 31. XII. 21 r.

Obwieszczenia i okólniki:

Statut o podatku od piwa.— Okólnik № 5 w sprawie pensji sprzątaczek i goń-
ców.— Okólnik № 6 w sprawie miejskich opłat kancelaryjnych.— Okólnik
№ 8 w sprawie mnożnika na m. grudzień 1921 r., oraz styczeń i luty 1922 r.—
Okólnik № 9 w sprawie podatku dochodowego (zwrot pobranych sum).

Zarządzenia władz naczelnych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu o opłatach stempłowych od rachunków.—

Zagadnienia komunalne.

Gospodarka finansowa socjalistów w wieżeńskiej Radzie Miejskiej.—

Kronika miejska. —

Katalog biblioteki Wydziału Statystycznego.

Licytacje przymusowe.

Dnia 8 lutego 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się li-
cytacje przy ul.:

Piwna 24, zegar, Zytnia 6, szafka, Oficerska 19, zegar,
Oficerska 19, kapa, Grzybowa 8, stół, Zawadzka 28, zegar,
Południowa 9, kasa ogniotrwała, Wschodnia 34, kredes i stół,
Cegielniana 46, biblioteka i biurko, Wschodnia 29, kanapa,
Franciszkańska 8, obrus, Jerozolimska 4, stół, Drewnowska 95,
krzesła, Drewnowska 63, kapa, Zgierska 77, szafa, Dzielna 31,
lustro i zegar, Zgierska 150, maszyna do szycia, Srebrzyńska
19, szafa, Zawadzka 46, szafa, Piotrkowska 37, kredens, Alek-
sandryjska 14, krzesło, Podrzeczna 9, koldry, Podrzeczna 12
zegar, Cegielniana 44, sztuka towaru, Zielona 8, prasa do książ-
zek, Zielona 11, lustro, Moniuszki 1, biurka, Franciszkańska
38, stół i krzesła, Franciszkańska 38, krzesła, Franciszkańska
38, stół,

Dnia 9 lutego 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się li-
cytacje przy ul.:

Piotrkowska 60, waga, Piotrkowska 60, zegar, Piotrkow-
ska 60, stół, Kaliska 19, kapa, Kilińskiego 83, krzesła, Przejazd
36, stolik, Sienkiewicza 39, fotel, Ozorkowska 3, zegar.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.